

บันทึก

เรื่อง ปัญหากฎหมายตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๓๐

แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ สร.๐๔๐๓/๑๑๘๒๔ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๑๔ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหากฎหมายตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ตามความประสงค์ของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีข้อเท็จจริงพอสรุปได้ดังนี้ นายแพทย์ผู้หนึ่งถูกกล่าวหาว่าไม่รักษามรรยาทแห่งวิชาชีพเวชกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ อนุกรรมการที่คณะกรรมการแพทยสภาได้แต่งตั้งขึ้น ได้สอบสวนและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดจริงควรลงโทษพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดสองเดือน คณะกรรมการได้พิจารณาสำนวนการสอบสวน และความเห็นตามที่อนุกรรมการเสนอแล้ว วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดจริง แต่ให้ลงโทษหนักขึ้น คือ ให้เพิกถอนใบอนุญาต เมื่อนายกแพทยสภาเสนอมติของคณะกรรมการต่อสภานายกพิเศษ เพื่อขอความเห็นชอบก่อนจะดำเนินการตามมติ สภานายกพิเศษได้ขอให้เรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ให้รอบคอบและเป็นธรรมอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ โดยมีได้แจ้งว่าเป็นการยับยั้งหรือไม่เห็นชอบ คณะกรรมการได้ประชุมกันอีกครั้งหนึ่ง และเห็นว่าสภานายกพิเศษยับยั้งมติของคณะกรรมการ กรรมการสองคนจึงลาออกก่อนพิจารณาลงมติใด ๆ กรรมการที่เหลือได้ออกเสียงเพื่อยืนยันมติ มีเสียงยืนยันมติเกินกึ่งหนึ่งแต่ไม่ถึงสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งคณะ แพทยสภาจึงใคร่ขอทราบการชี้ขาดในด้านกฎหมายว่า

(๑) นายกแพทยสภาจะนำมติของคณะกรรมการครั้งหลังนี้ขึ้นเสนอสภานายกพิเศษ เพื่อขอความเห็นชอบอีกได้หรือไม่

(๒) คณะกรรมการแพทยสภาจะนำปัญหานี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่ในประเด็นความผิด และหรือประเด็นระดับโทษอีกได้เพียงใดหรือไม่

(๓) ในกรณีที่ได้มีการเลือกตั้งซ่อมกรรมการที่ว่างอีก ๕ ตำแหน่งแล้วจะมีการนำเรื่องนี้มาพิจารณาใหม่อีกได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นดังนี้

(๑) การที่สภานายกพิเศษให้เรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งนั้น เป็นการยับยั้งมติของคณะกรรมการตามนัยมาตรา ๑๙ วรรคสอง^๑ แห่ง

^๑ มาตรา ๑๙ มติของคณะกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบของสภานายกพิเศษก่อนจึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และการที่คณะกรรมการได้ประชุมกันอีกครั้งหนึ่งตามคำขอของสภานายกพิเศษก็เป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม คือ เพื่อยืนยันมติเดิมซึ่งจะต้องได้คะแนนเสียงยืนยันมติถึงสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งคณะ จึงจะดำเนินการตามมติได้ เมื่อปรากฏว่าไม่ได้คะแนนเสียงยืนยันมติถึงสามในสี่ดังกล่าว ก็ไม่อาจดำเนินการตามมตินั้นได้ ฉะนั้น จึงไม่มีมติที่จะต้องขอความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษอีก

(๒) ในการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นตามที่อนุกรรมการเสนอ คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยและทำคำสั่งชี้ขาดอย่างไรอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓๐

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่งในการประชุมครั้งถัดมา ถ้ามีเสียงยืนยันมติถึงสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งคณะก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้วรรคสอง^๒ ดังนี้ (๑) ยกข้อกล่าวหา (๒) ว่ากล่าวตักเตือน (๓) ภาคทัณฑ์ (๔) พักใช้ใบอนุญาต (๕) เพิกถอนใบอนุญาต เมื่อผลการพิจารณาของคณะกรรมการปรากฏว่ามติของคณะกรรมการที่จะเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๕) ไม่อาจกระทำไม่ได้เพราะไม่ได้มติถึงสามในสี่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการจึงไม่อาจพิจารณาเพื่อลงมติในประเด็นตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๕) คือ เพิกถอนใบอนุญาตได้อีกต่อไป แต่จะนำเรื่องขึ้นพิจารณาใหม่เพื่อลงมติอย่างไรอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ได้ เพราะยังไม่มีคำสั่งชี้ขาดเป็นที่สุดตามความในมาตรา ๓๐ วรรคสาม เมื่อคณะกรรมการพิจารณาลงมติใหม่ประการใดแล้วต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง คือ เสนอมติให้สภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบโดยไม่ชักช้า

(๓) เมื่อได้เลือกตั้งซ่อมกรรมการที่ว่างครบถ้วนแล้ว คณะกรรมการจะนำเรื่องขึ้นพิจารณาใหม่ในประเด็นความผิดมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ได้ แต่จะพิจารณาไปถึงประเด็นความผิดตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๕) อีกไม่ได้ อยุ่อย่างไรก็ดี ถ้าคณะกรรมการชุดเดิมได้พิจารณาและทำคำสั่งชี้ขาดในประเด็นความผิดตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ไปแล้ว คณะกรรมการชุดใหม่จะนำประเด็นนั้นขึ้นพิจารณาใหม่อีกหาได้ไม่

ให้นายกแพทยสภาเสนอมติคณะกรรมการต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ชักช้าสภานายกพิเศษอาจยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มิได้มีการยับยั้งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกแพทยสภาเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบด้วยมตินั้น

^๒ มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นตามที่อนุกรรมการเสนอ ในการนี้คณะกรรมการจะให้อนุกรรมการทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนมีคำสั่งชี้ขาดก็ได้ คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยและทำคำสั่งชี้ขาดอย่างไรอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์
- (๔) พักใช้ใบอนุญาต
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

คำสั่งชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์
(นายสมภพ โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๑๔ □